COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 12.5.2011
COM(2011) 260 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Aplicarea planului de refacere a stocurilor de merluciu și de langustină

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Aplicarea planului de refacere a stocurilor de merluciu și de langustină

REZUMAT

Regulamentul (CE) nr. 2166/2005 al Consiliului stabilește măsuri pentru redresarea stocurilor de merluciu și de langustină în Marea Cantabrică și vestul Peninsulei Iberice. Obiectivul acestui plan de redresare este de a aduce biomasa stocului de reproducere de merluciu la peste 35 000 de tone în 10 ani și de a reduce mortalitatea prin pescuit la F = 0,27. În ce privește langustina, obiectivul este refacerea stocului până la limite biologice sigure într-o perioadă de 10 ani. Elementele principale ale planului sunt o reducere cu 10% a F și o limitare a variațiilor TAC de la un an la altul la 15%. În ultimii ani, biomasa stocului de reproducere de merluciu a crescut în principal datorită unor factori de mediu și biologici excepționali. Cercetătorii estimează că mortalitatea prin pescuit rămâne în continuare prea ridicată și că TAC (capturile totale admisibile) au fost depășite, ceea ce înseamnă că planul nu a fost implementat în mod eficient.

1. INTRODUCERE

Merluciul (*Merluccius merluccius*) este una dintre speciile cele mai importante vizate de flotele care pescuiesc pe coasta atlantică a Peninsulei Iberice. Arealul său de răspândire cuprinde coasta atlantică a Peninsulei Iberice corespunzătoare diviziunilor ICES (Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime) VIIIc și IXa. Randamentele istorice au scăzut de la 30 000 de tone la începutul anilor 1970 la un minim de 6 700 de tone în 2002, pentru a crește ulterior la 16 000 de tone în 2008. În 2003, ICES a clasificat stocul ca fiind în afara limitelor biologice sigure și a recomandat elaborarea unui plan de reconstituire a biomasei. Ca urmare, Uniunea Europeană a prezentat în 2006 un plan de refacere a stocului. Regulamentul (CE) nr. 2166/2005 al Consiliului de stabilire a unor măsuri pentru redresarea stocurilor de merluciu și de langustină (*Nephrops norvegicus*) în Marea Cantabrică și vestul Peninsulei Iberice și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 850/98 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine a intrat în vigoare în ianuarie 2006.

Obiectivul acestui plan de redresare este de a aduce biomasa stocului de reproducere de merluciu la peste 35 000 de tone în 10 ani și de a reduce mortalitatea prin pescuit la F[1] = 0,27. În ce privește langustina, obiectivul este refacerea stocului până la limite biologice sigure într-o perioadă de 10 ani. Elementele principale ale planului sunt o reducere anuală cu 10% a F și o limitare a variațiilor TAC de la un an la altul la 15%, conform recomandărilor științifice ale CSTEP (Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit) și ale ICES.

[1] Mortalitatea prin pescuit (F) este rata la care peștii sunt prelevați din stoc prin pescuit. Este vorba aproximativ de procentul prelevat anual.

Activitatea navelor care participă la pescuitul merluciului și al langustinei este supusă limitelor efortului de pescuit[2] prevăzute în anexa IIB a regulamentelor anuale ale Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește. Potrivit acestor dispoziții privind efortul de pescuit, navele UE cu o lungime totală egală sau mai mare de 10 metri care au la bord una dintre uneltele reglementate (traule, plase-pungă daneze și unelte similare cu o dimensiune a ochiurilor egală sau mai mare de 32 mm, setci cu o dimensiune a ochiurilor egală sau mai mare de 60 mm și paragate de fund) și care au înregistrat debarcări totale de merluciu egale sau mai mari de 5 tone și/sau debarcări de langustină egale sau mai mari de 2,5 tone sunt supuse unor limitări în ceea ce privește numărul maxim de zile pe mare. Acest număr maxim de zile este ajustat în fiecare an în aceeași proporție ca ajustarea anuală a mortalității prin pescuit pe care ICES și CSTEP o consideră ca fiind compatibilă cu aplicarea planului. Din 2005, regimul de gestionare a efortului a impus o reducere cu 10% a numărului maxim de zile de pescuit de la un an la altul.

1.1. Baza prezentului raport

Prezentul raport răspunde cerințelor prevăzute la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 2166/2005 al Consiliului, care precizează că, până la data de 17 ianuarie 2010, Comisia trebuie să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport care să prezinte concluziile referitoare la aplicarea planului de redresare pentru stocurile în cauză, inclusiv datele socioeconomice disponibile legate de plan.

Raportul se bazează în principal pe evaluarea efectuată în octombrie 2010 de subgrupul CSTEP pentru obiectivele și strategia de gestionare (SGMOS 10-06), care a fost aprobată de CSTEP în cadrul celei de-a 35-a sesiuni plenare, în noiembrie 2010. Au fost luate în calcul și alte elemente, cum sunt informații științifice și tehnice recente din partea ICES și CSTEP și concluziile unui studiu privind gestionarea regimului efortului de pescuit în statele membre ale UE.

Evaluarea planului de refacere a merluciului și a langustinei efectuată în octombrie 2010 de CSTEP concordă cu concluziile mai multor reuniuni științifice pe această temă, și anume: (i) reuniunea ICES din februarie 2010 pentru evaluarea criteriilor, care a validat o nouă metodă pentru determinarea stării biologice a stocului de merluciu, (ii) reuniunea CSTEP din iunie 2010 pentru definirea domeniului de studiu, în care au fost enumerate o serie de activități pentru pregătirea evaluării planului, (iii) revizuirea de către CSTEP (în septembrie 2010) a regimului de gestionare a efortului și (iv) lucrările ICES din 2010 legate de evaluarea regulilor de control al exploatării.

Spania, Portugalia și, într-o măsură mult mai mică, Franța sunt cele trei state membre[3] implicate în pescuitul merluciului și al langustinei în Marea Cantabrică și în vestul Peninsulei Iberice. În acest context, datele furnizate de Spania și Portugalia au fost esențiale pentru a permite cercetătorilor CSTEP și ICES să tragă concluzii și să formuleze recomandări în legătură cu evaluările efectuate. În 2009 și 2010, Comisia a cerut statelor membre implicate să-i furnizeze informații detaliate cu privire la capturi și la efortul de pescuit și date socioeconomice pe care să le utilizeze în scopuri științifice. Cu toate acestea, abia în cursul

---

[2] Diviziunile ICES VIIIc și IXa, cu excepția Golfului Cadiz.

[3] Spania deține 64% din TAC pentru merluciu și 41% din TAC pentru langustină. Portugalia deține 30% din TAC pentru merluciu și 58% din TAC pentru langustină. Franța deține 6% din TAC pentru merluciu și 1% din TAC pentru langustină.

celui de-al doilea semestru din 2010 au fost comunicate Comisiei și CSTEP date de o calitate satisfăcătoare.

2. CONSIDERAȚII DE ORDIN BIOLOGIC

2.1. Merluciul

Merluciul este unul dintre principalii pești răpitori din speciile demersale din zona Atlanticului de Nord-Est, care se hrănește în special cu putasu (*Micromesistius poutassou*), stavrid negru (*Trachurus spp.*) și diverse clupeide. Stocul de merluciu din sud cuprinde coasta atlantică a Peninsulei Iberice corespunzătoare diviziunilor ICES VIIIc și IXa. Deși merluciul european din Atlantic și merluciul european din Marea Mediterană se consideră drept stocuri diferite din cauza unor diferențe biologice, în Atlanticul de Nord-Est nu există dovezi incontestabile ale existenței mai multor populații diferite de merluciu. Este posibil să existe unele transferuri între stocul din sud și cel din nord.

Evaluările stocului de merluciu din sud efectuate în 2010 de ICES arată că reducerea mortalității prin pescuit (F) prevăzută în plan nu a fost realizată și rămâne prea ridicată, fiind estimată în acest moment de ICES la aproximativ 0,74 (figura 1). Biomasa stocului de reproducere a crescut de la 12,7 mii de tone în 2006 la 21,5 mii de tone în 2010, în principal datorită intrării în stoc, în 2007, a unei clase de vârstă puternice (superioară cu aproximativ 61% mediei de recrutare înregistrate între 1982 și 2010) (figura 1).

Figura 1 – Evoluția capturilor, a debarcărilor, a recrutărilor, a mortalității prin pescuit și a biomasei stocului de reproducere de merluciu între 1982 și 2010.

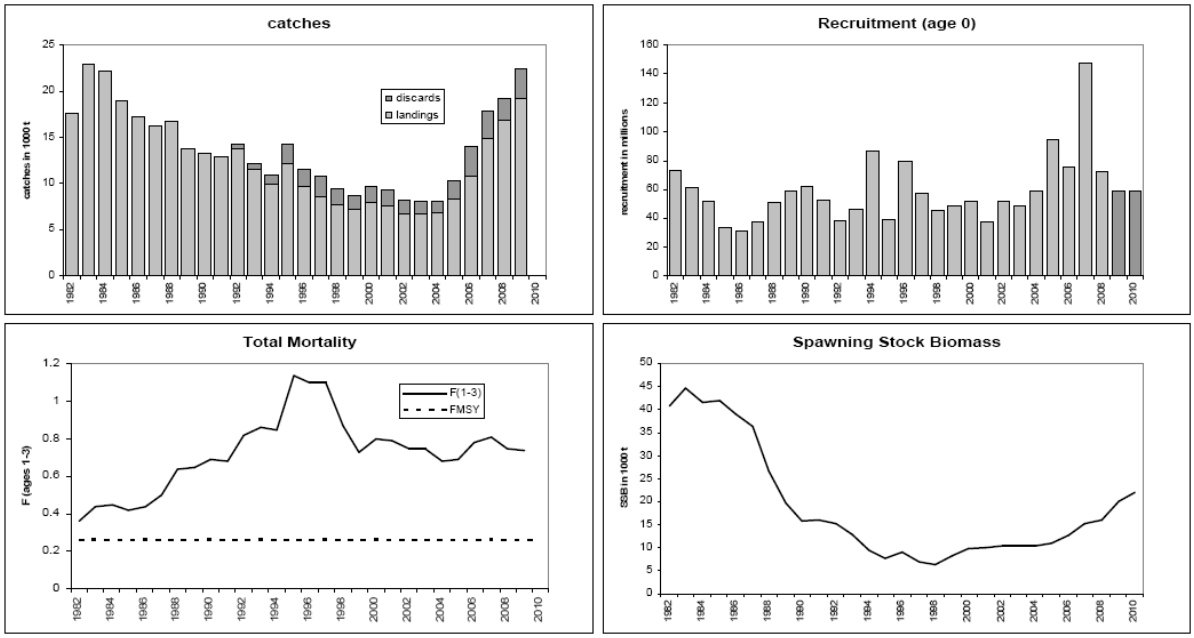

Sursă: Avizul ICES 2010, volumul 7, punctul 7.4.1.

Indicii de recrutare[4] pentru merluciu sunt legați atât de factori de mediu, cât și de factori de ordin biologic. În perioadele caracterizate de condiții oceanografice medii, se observă un

[4] Prin recrutare se înțelege numărul de pești noi care se adaugă porțiunii exploatabile a stocului în urma creșterii sau a migrației peștilor mai mici.

indice de recrutare ridicat, în timp ce, în condiții extreme, acest indice tinde să scadă. Din punct de vedere biologic, o modificare a structurii stocului determină o reacție compensatoare în termeni de vârstă sau de dimensiune la maturitate, deoarece diminuarea numărului de pești mari poate fi compensată printr-o recrutare sporită. În acest context, faptul că recrutarea a fost satisfăcătoare în ciuda unei biomase a stocului de reproducere foarte slabe este în sine un efect compensator care rezultă dintr-o perioadă lungă de pescuit excesiv. Potrivit cercetătorilor, acesta este un eveniment neobișnuit și neașteptat.

Obiectivele planului sunt atingerea unei biomase a stocului de reproducere de 35 000 de tone până în 2015, echivalentul biomasei de precauție, și a unei mortalități prin pescuit de F = 0,27, conform evaluării făcute de cercetători în 2004. Simulările biologice arată însă că obiectivul F = 0,27 nu va fi atins până în 2018, chiar dacă planul este implementat integral începând din 2011. Pentru atingerea obiectivului fixat pentru F până în 2015 este nevoie de o reducere mai drastică a F și de o limitare mai strictă a TAC. UE își propune să atingă randamentul maxim durabil (MSY) pentru fiecare stoc până în 2015, așa cum s-a convenit la Summitul mondial pentru dezvoltarea durabilă organizat în 2002 la Johannesburg.

Potrivit CSTEP, dacă implementarea planului rămâne în continuare nesatisfăcătoare, este posibil ca obiectivul pentru F să nu fie atins chiar dacă se adoptă un plan revizuit și/sau un nou regim de gestionare a efortului.

În ceea ce privește obiectivul pentru biomasă, interpretarea actuală a datelor cu privire la stoc și la recrutare sugerează că limitele biologice sigure se pot afla la un nivel mult mai scăzut decât se estimase inițial. Cu toate acestea, din cauza incertitudinilor modelului biomatematic utilizat, nivelurile biomasei trebuie tratate cu precauție.

2.2. Langustina

Langustina este o specie care trăiește îngropată în nămolul de pe fundul platformei continentale și al pantei superioare. Distribuția langustinei depinde mai degrabă de tipul solului și de temperatura apei decât de adâncime. Această specie are o distribuție neregulată, în ceea ce cercetătorii numesc unități funcționale, acolo unde substratul este adecvat. Stocurile de langustină din aceste unități funcționale independente au adesea stări biologice diferite, care necesită măsuri de gestionare diferite.

Stocurile de langustină din unitățile funcționale 25 și 31 din Marea Cantabrică și din unitățile funcționale 26 și 27 din vestul Peninsulei Iberice erau deja epuizate în momentul introducerii planului și situația lor nu s-a îmbunătățit ulterior. Recomandarea ICES pentru aceste patru unități funcționale a fost interzicerea capturilor înainte și pe toată perioada planului de gestionare. Prin urmare, capturile nu au avut efecte negative asupra stării acestor stocuri.

În unitățile funcționale 28 și 29 din sud-vestul Peninsulei Iberice și în unitatea funcțională 30 din Golful Cadiz, efortul de pescuit a fost redus mai degrabă datorită modificării obiectivelor pentru flotele care pescuiesc această specie (flota portugheză de pescuit crustacee și flota mixtă din Cadiz de pescuit specii demersale), în urma creșterii abundenței de creveți (*Parapenaeus longirostris*), decât datorită reducerii efortului impuse prin plan. În unitățile funcționale 28 și 29, se estimează că biomasa a crescut, însă în unitatea funcțională 30, aceasta se situează încă la un nivel scăzut. În unitățile funcționale 28 și 29, capturile declarate, care depășeau 400 de tone în momentul introducerii planului, au scăzut până la aproximativ 120 de tone în 2009, datorită modificării speciei vizate pentru această flotă.

3. DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR DE PESCUIT

3.1. Merluciu

Merluciul din Marea Cantabrică și vestul Peninsulei Iberice este pescuit în cadrul unor activități mixte de pescuit realizate în principal de nave spaniole și portugheze (traulere, nave cu setci, nave cu paragate și flote artizanale).

Flota spaniolă de traulere este in general omogenă și utilizează în principal două unelte, traulul îngemănat și traulul de fund. Procentul de merluciu prezent în debarcările acestei flote este relativ mic, deoarece flota vizează alte specii importante [peștele-undițar (*Lophiidae*), specii de cardină (*Lepidorhombus spp.*), langustină, putasu, stavrid negru și macrou (*Scomber scombrus*)]. În schimb, flota artizanala este foarte eterogenă, utilizând o mare varietate de unelte, cum sunt capcanele, setcile mici și mari, paragatele etc. Flota artizanală vizează diferite componente ale stocului, în funcție de uneltele utilizate. Merluciul este una din principalele componente ale capturii pentru aceste flote, în principal datorită prețului relativ ridicat pe care îl poate atinge pe piețele iberice.

Merluciul este capturat de flota portugheză, împreună cu alte specii de pește și de crustacee, în cadrul pescuitului mixt cu traule și al pescuitului mixt artizanal. Printre aceste specii se numără stavridul negru, peștele-undițar, specii de cardină, macroul, macroul spaniol (*Scomber japonicus*), putasu, crevetele roșu (*Aristeus antennatus*), crevetele și langustina. Flota de traulere are două componente distincte – flota de traulere care pescuiesc pești demersali (cu plase având dimensiunea ochiurilor de 70 mm) și flota de traulere care pescuiesc crustacee (cu plase având dimensiunea ochiurilor de 55 mm).

3.2. Langustină

În Golful Biscaya și în apele din vestul Peninsulei Iberice, langustina este capturată în cadrul activităților mixte de pescuit cu traule de fund. Pescuitul se desfășoară tot timpul anului, cele mai bogate debarcări având loc primăvara și vara. Langustina este pescuită împreună cu merluciul, peștele-undițar, specii de cardină, stavridul negru, macroul și putasu. Dat fiind caracterul mixt al pescuitului demersal în această zonă, măsurile de gestionare aplicabile peștilor cu înotătoare influențează exploatarea langustinei.

În sud-vestul și în sudul Portugaliei, în unitățile funcționale 28 și 29, pescuitul de *Nephrops* reprezintă o captură accidentală mică, dar valoroasă în cadrul pescuitului care vizează în principal speciile demersale. În aceste unități funcționale, pescuitul cu traule vizează în principal crustaceele de adâncime. Aceste nave sunt autorizate să captureze langustină și creveți cu saci ai traulului având dimensiunea ochiurilor de 70 mm, respectiv de 55 mm. Cele două specii au valori de piață diferite. În funcție de abundența lor, efortul este orientat către una sau către cealaltă. Crevetele este principala specie vizată, langustina fiind doar o alternativă.

Efortul exercitat asupra stocurilor de langustină în unitățile funcționale 28 și 29 a fost redus, potrivit estimărilor ICES, în principal datorită transferului către crevete, cealaltă specie vizată de flota de pescuit crustacee. Conform ICES, această schimbare a determinat reducerea F pentru aceste stocuri de langustină. Deși marginală, proporția de langustină din volumul total al debarcărilor a scăzut cu 44% (de la 0,23% la 0,10%) între 2006 și 2009.

4. REGIMUL DE GESTIONARE A EFORTULUI DE PESCUIT

Activitatea navelor care participă la pescuitul merluciului și al langustinei este supusă limitelor efortului de pescuit, exprimate în zile pe mare, prevăzute în anexa IIB a regulamentelor anuale ale Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit pentru anumite stocuri de pește, așa cum s-a precizat la punctul 1 de mai sus.

Efortul de pescuit de referință a fost stabilit pe tip de unealtă de pescuit pe baza activității flotei din 2003, măsurată în kW.zile pe mare. Cifrele referitoare la efortul nominal[5] au fost utilizate pentru a calcula adaptările efortului de pescuit de-a lungul anilor.

4.1. Evoluția efortului de pescuit și a ratelor mortalității prin pescuit

Dat fiind că merluciul este pescuit în cadrul unui pescuit mixt și că pentru anumite segmente ale flotei (de exemplu, traulere) poate reprezenta un mic procent din capturile totale, restricționarea activității acestor nave poate împiedica maximizarea potențialului flotei de pescuit. Cu toate acestea, ponderea merluciului în volumul total al debarcărilor a crescut cu 46% (de la 7,5% la 11%) între 2006 și 2009 probabil datorită abundenței mai mari a merluciului în ultimii ani.

În urma limitării efortului impuse de plan, efortul nominal total arată o ușoară scădere de-a lungul anilor. În ciuda reducerilor anuale ale efortului de pescuit nominal în etape egale de 10%, F (rata mortalității prin pescuit) pentru merluciu nu a fost redusă suficient și continuă să fie ridicată, fiind estimată în prezent de ICES la aproximativ 0,74, adică de 2,7 ori peste obiectiv (figura 1).

Pe de altă parte, pe baza informațiilor științifice, există indicii că TAC ar fi fost depășite în cursul mai multor ani acoperiți de plan și că ratele capturilor aruncate înapoi în mare sunt ridicate. În 2009, ICES a estimat debarcările la 19 200 de tone și capturile la 22 400 de tone, adică de 2,4, respectiv 2,8 ori peste TAC de 8 104 tone. Aceste constatări necesită efectuarea unor investigații suplimentare de către Comisia Europeană și de către statele membre implicate.

Rata deosebit de ridicată a mortalității prin pescuit în cazul merluciului menționată mai sus se poate explica după cum urmează:

(1) Există indicii că planul de refacere nu a fost implementat în mod eficient. Datele științifice indică o depășire semnificativă a TAC. Acest lucru s-ar putea datora în parte deficiențelor sistemelor naționale de control. Începând din 2006, Comisia a realizat o serie de inspecții ale sistemelor de control spaniole și portugheze. În prezent, ea efectuează un examen și un audit al sistemului de control spaniol.

(2) Efortul de pescuit a fost gestionat ineficient și/sau incorect la nivel național. De exemplu, în conformitate cu articolul 26 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009: „*O zi de prezență într-o zonă înseamnă orice perioadă neîntreruptă de 24 de ore sau o parte a acesteia, în decursul căreia o navă de pescuit este prezentă în zona geografică și absentă din port (...)*”. Aceasta înseamnă că orice fracțiune de zi trebuie considerată ca fiind o zi întreagă. Pe

[5] Efortul de pescuit nominal este efortul de pescuit potențial al unei unități de pescuit, definit pe navă și pe tip de unealtă utilizată. Este vorba despre o funcție a caracteristicilor înregistrate ale navei (în kW) și a timpului petrecut pe mare.

această bază au fost stabilite, în 2003, referințele pentru efortul de pescuit în kW.zile. Deoarece noul regulament de control nu a intrat în vigoare decât recent, în ianuarie 2010, regulile în materie de contabilizare a fracțiunilor de zile înainte de 2010 sunt considerate a fi discreționare.

(3) Efortul de pescuit a fost transferat către nave cu rate mai ridicate ale capturilor. A fost observat un transfer al efortului de la uneltele active la cele pasive. Efortul în kW.zile a fost transferat pe baza unui raport de 1:1, însă această unitate de măsură nu este adecvată pentru măsurarea efortului uneltelor pasive. O serie de unelte staționare, cum sunt setcile, în ciuda contribuției lor relativ reduse la efortul total în kW.zile, capturează mai mult merluciu pe unitate de efort în comparație cu flota demersală de la care a fost transferat efortul. Desfășurarea permanentă în apă a unor suprafețe mari de plase duce la o presiune a pescuitului continuă semnificativă. Atunci când efortul este transferat în cadrul aceluiași tip de unelte, de exemplu de la traule la traule din cauza încetării permanente a activității de pescuit, navele mai performante care rămân în cadrul flotei recuperează efortul navelor mai puțin performante care sunt casate.

(4) În cazurile în care efortul (în kW.zile) a fost transferat de la nave cu plase la traulere în schimbul unor cote (în tone de merluciu), traulerele cu o capacitate de pescuit ridicată, care vizează în principal alte specii decât merluciul, au primit un efort mai mare pentru a continua să pescuiască alte specii, aruncând merluciul înapoi în mare, în timp ce navele cu plase au primit o cotă mai mare pentru a continua să pescuiască merluciu la niveluri de efort, exprimat în kW.zile, mai scăzute.

(5) Ratele capturilor aruncate înapoi în mare au fost ridicate din următoarele cauze: (i) cauze biologice (o abundență mai mare a merluciului), (ii) restricții legislative (limitări ale cotelor), (iii) cererea pieței (prețul merluciului) sau (iv) uneltele de pescuit utilizate și caracteristicile navelor.

(6) Efortul a fost redus și adaptat în termeni nominali (kW.zile) fără a se lua în calcul efortul efectiv[6], care depinde de caracteristicile navelor, de unelte, de ameliorările tehnologice și de tacticile de pescuit. Aceasta include modificările posibile ale comportamentului de pescuit, navele preferând să pescuiască în zone în care merluciul este abundent atunci când cantitățile de merluciu disponibile cresc, sau utilizând cu precădere unelte de pescuit care capturează mai mult merluciu.

(7) Nu toate navele sunt supuse unor restricții în privința efortului de pescuit. Cele care sunt supuse unor restricții ale efortului (navele cu o lungime totală egală sau mai mare de 10 m care au la bord unelte reglementate și capturează 5 tone de merluciu sau mai mult) sunt responsabile pentru 71% din totalul capturilor de merluciu. Restul navelor, care capturează 29% din TAC pentru

[6] Efortul de pescuit efectiv depinde de caracteristicile navei de pescuit și de tehnologia acesteia, care includ nu numai puterea motorului măsurată în kW, dar și caracteristicile cocăi, echipamentul punții, sistemele electronice, controlul navei, manipularea capturii, vârsta navei și a motorului, uneltele și activitatea de pescuit (inclusiv tactica de pescuit), considerate a avea efectul cel mai semnificativ asupra mortalității prin pescuit.

merluciu, își pot crește efortul fără nicio restricție. Pe de altă parte, este posibil ca excluderea navelor cu o lungime totală mai mică de 10 m din regimul efortului de pescuit să fi contribuit la atractivitatea investițiilor în aceste nave, care a dus la creșterea numărului lor și a capacității lor de pescuit. Nu există însă o estimare în ceea ce privește amploarea acestei deplasări a efortului către navele de dimensiuni mai mici. Propunerea inițială a Comisiei de a limita activitatea navelor cu lungime totală mai mică de 10 m nu a fost sprijinită de Consiliu.

(8) Este posibil să existe neconcordanțe între puterea motorului înregistrată oficial și puterea reală și probabil sporită. Înregistrarea puterii motorului se efectuează pe baza declarațiilor fabricanților; puterea este controlată (însă nu neapărat și măsurată) de organizațiile responsabile de siguranța maritimă și de certificare.

(9) Referința inițială în materie de efort (în kW.zile) stabilită în 2003 a fost calculată pe baza activității anterioare a navelor. Întrucât datele s-au îmbunătățit în timp, este posibil ca referința inițială să fi fost stabilită la un nivel mult prea ridicat. În acest context, există posibilitatea ca limitările efortului de pescuit impuse în primii ani de aplicare a planului să nu fi fost eficiente.

5. IMPACTUL PLANULUI ASUPRA ECOSISTEMULUI ȘI EFECTELE SALE SOCIOECONOMICE

Din cauza implementării deficitare descrise mai sus, cercetătorii estimează că planul nu a avut niciun efect asupra ecosistemului.

5.1. Efecte socioeconomice ale planului

Cercetătorii din cadrul CSTEP au utilizat datele oficiale disponibile colectate prin cadrul de colectare a datelor de pescuit pentru a calcula dependența de merluciu a fiecărei flote, precum și costurile echipajului, ale combustibilului și costurile variabile ca fracțiune din valoarea totală și din ponderea anuală în totalul debarcărilor de merluciu.

În ipoteza în care planul de refacere ar fi fost implementat perfect încă din 2006, mortalitatea prin pescuit ar fi fost în 2010 inferioară obiectivului (F=0,27), biomasa stocului de reproducere ar fi fost de peste 3 ori mai mare, iar veniturile din pescuit și profitul din exploatare ar fi fost la rândul lor mai ridicate (figura 2). Aceasta înseamnă că implementarea integrală a planului începând din 2006 ar fi determinat creșterea profiturilor nete actuale pentru întreaga perioadă. Mai mult decât atât, după 2011 profiturile nete agregate pentru toate segmentele ar fi fost mai ridicate dacă planul ar fi fost implementat încă din 2006.

Figura 2 – Proiecții comparative între mortalitatea prin pescuit, biomasa stocului de reproducere, producția exprimată în valoare și profitul din exploatare. Linia continuă îngroșată reprezintă implementarea perfectă a planului din 2006; linia punctată reprezintă implementarea planului după 2011 și linia continuă cu puncte reprezintă traiectoriile asociate cu valorile F corespunzătoare maximizării profiturilor nete actuale începând din 2006 (implementare optimă/drastică).

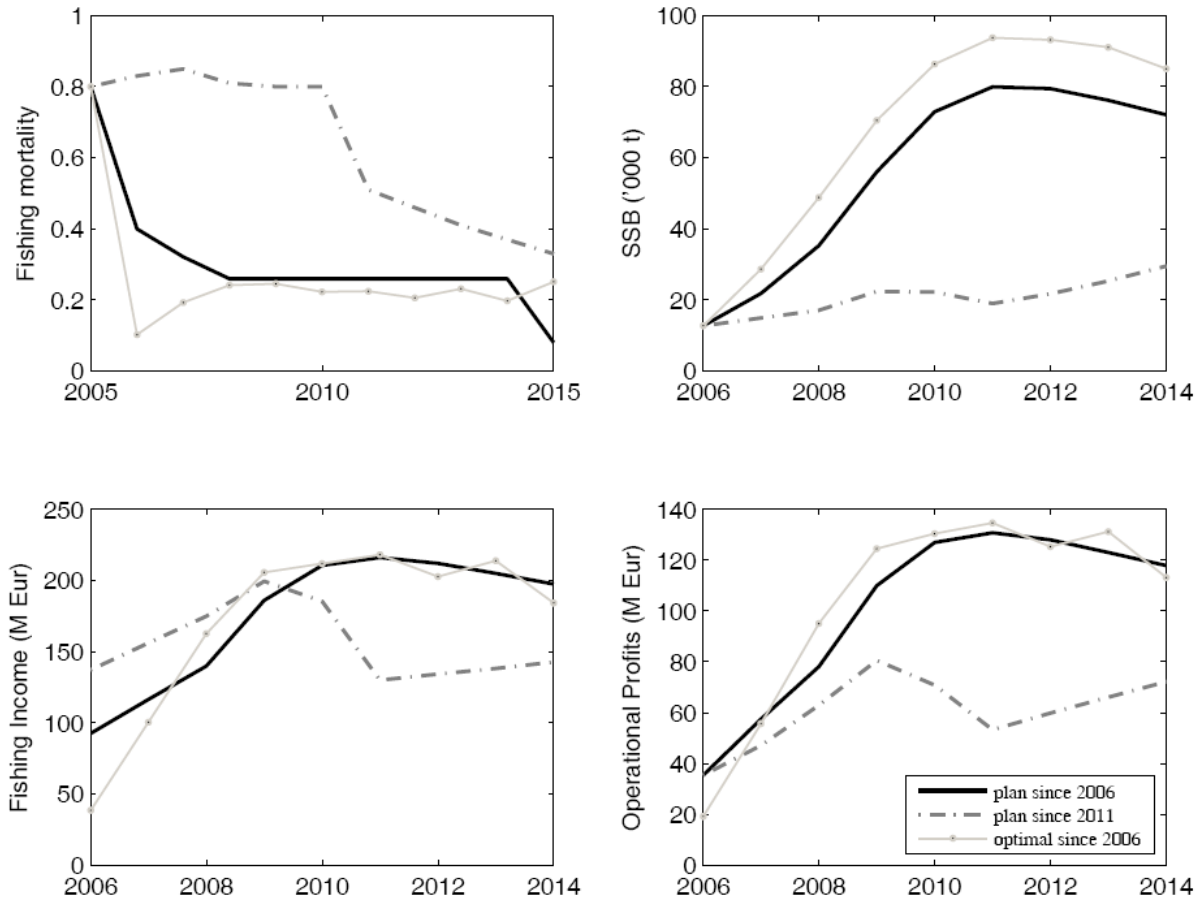

Sursă: CSTEP, raport SGMOS 10-06 intitulat „Evaluation of the Multiannual plan for Hake and Nephrops in Areas VIIIc and IXa" (evaluarea planului multianual pentru merluciu și langustină în zonele VIIIc și IXa), octombrie 2010.

La patru ani de la intrarea în vigoare a planului, nu au fost observate modificări semnificative ale capacității flotei[7]. Deși variațiile importante ale prețului merluciului și al combustibilului au afectat profiturile flotei, nu a fost observată o reducere importantă a acesteia[8].

6. CONCLUZII

Există indicii că planul de refacere a stocurilor de merluciu din sud și de langustină nu a fost eficient în principal din cauza implementării deficitare. Potrivit ICES, în 2010, la patru ani de la lansarea planului în 2006, rata mortalității prin pescuit (F) în cazul merluciului este aproape de trei ori mai mare decât obiectivul fixat (F_{max} = 0,27). În acest context, TAC pentru merluciu nu au fost pe deplin respectate. Cercetătorii ICES estimează că debarcările din 2010 au depășit TAC de 2,2 ori. Dat fiind că recrutarea observată în 2007 a fost deosebit de ridicată, aceasta înseamnă o ocazie ratată de a reface stocul de merluciu la un nivel sustenabil în termenul prevăzut. În cazul în care recrutarea scade din nou până la nivelurile observate anterior, va fi necesară o perioadă de tranziție mai lungă sau o reducere mai drastică a capturilor pentru a atinge F_{msy} până în 2015.

---

7 „Capacitatea" de pescuit este capitalul (sau puterea de pescuit) maxim disponibil într-o pescărie care se utilizează integral la maximum de eficiență tehnică într-o anumită perioadă de timp, ținând cont de resurse și de condițiile de piață.

8 Ca procent din flota totală (număr de nave).

Regimul de gestionare a efortului de pescuit nu a reușit să reducă presiunea activităților de pescuit asupra celor două stocuri. Deși efortul de pescuit nominal pentru uneltele reglementate prin plan a scăzut, efortul efectiv a crescut, în principal datorită transferurilor de efort către unelte care capturează mai mult merluciu pe unitate de efort și faptului că un număr semnificativ de nave nu sunt supuse unor limitări ale efortului. Efortul exercitat asupra stocurilor de langustină a scăzut parțial datorită unei deplasări a efortului către pescuitul de creveți, mai degrabă decât ca rezultat al reducerilor efortului impuse prin plan.

Implementarea deficitară a planului în perioada 2006-2010 a redus profiturile nete actuale cu 20% în comparație cu nivelurile care ar fi fost atinse dacă planul ar fi fost integral implementat din 2006. Pentru a înțelege mai bine consecințele economice ale planului, acesta ar trebui analizat într-un context mai larg, în special ținând cont de alte specii capturate de flotele în cauză în cadrul aceloraşi pescării sau al altor pescării.

În contextul unei eventuale revizuiri a planului prevăzute[9] pentru 2011, este necesar să se analizeze incapacitatea actuală de a atinge obiectivul reducerii mortalității prin pescuit. În afară de problemele de implementare care trebuie rezolvate cât mai rapid, regimul de gestionare a efortului trebuie de asemenea îmbunătățit. Astfel, este necesar să se introducă un regim de gestionare a efortului care să țină cont de segmentele flotei care participă la acest pescuit, cu unelte active sau pasive, și eventual să se lărgească aplicarea regimului la Golful Cadiz și la navele de dimensiuni mai mici. Practicile în materie de aruncare înapoi în mare a capturilor trebuie atent evaluate pentru cuantificarea impactului lor asupra mortalității prin pescuit. Introducerea închiderilor sezoniere și în timp real ar putea fi de asemenea un mijloc eficient de controlare a presiunii pescuitului, în special în zonele de reproducere. Gestionarea stocurilor de langustină pe unități funcționale ar răspunde mai bine măsurilor de conservare necesare pentru fiecare unitate a stocului. Includerea în plan a altor specii, precum peștele-undițar, ar fi adecvată pentru a reduce cât mai mult posibil impactul acestui pescuit mixt asupra altor stocuri. Obiectivul planului poate fi revizuit în lumina celor mai recente recomandări științifice.

[9] http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/123_mare_southern_hake_en.pdf